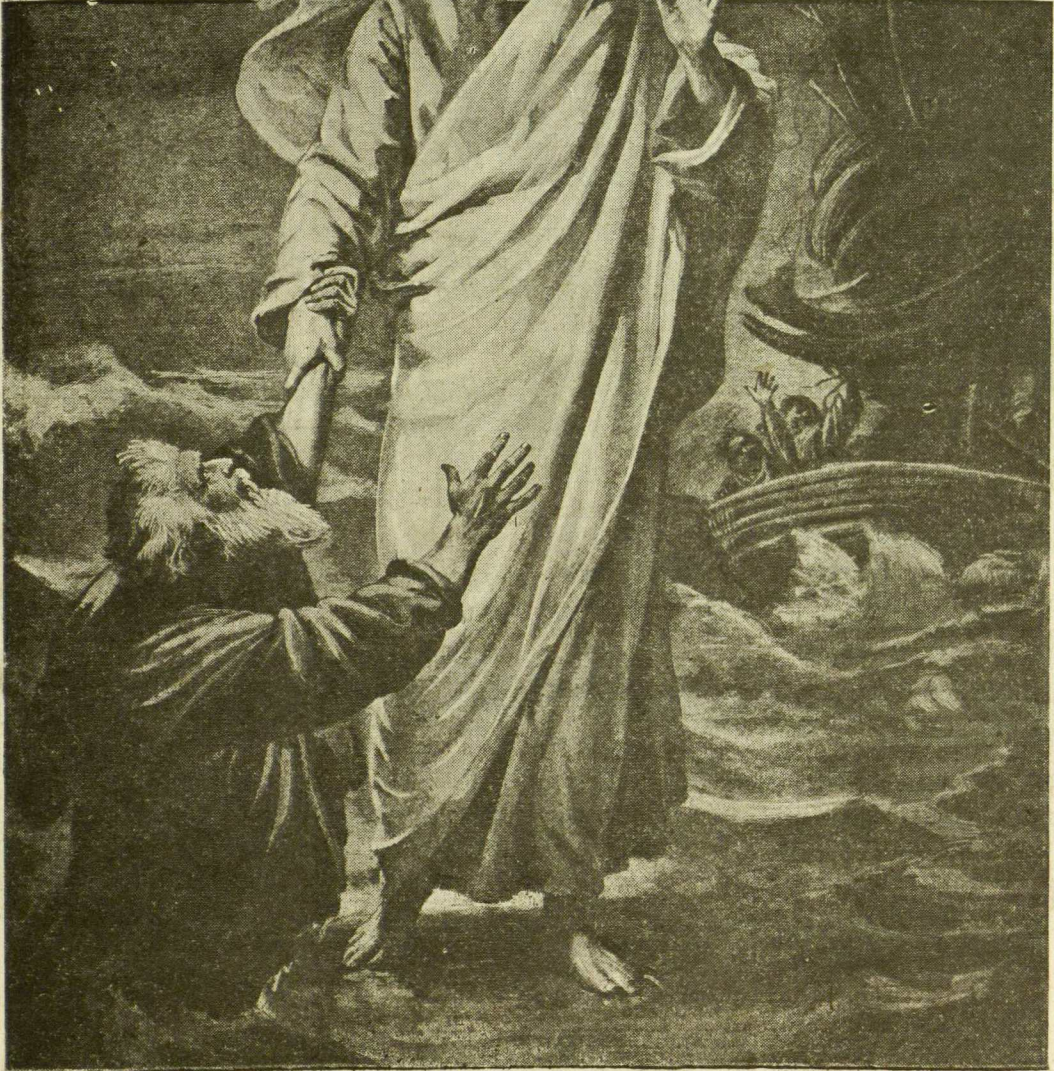

LAIVAS

No. 35. Metai V

Rugp. (Aug.) 29, 1925

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Bernaičių Kolegijos Remėjų Fondas

ARIJONŲ Kongregacija rupinasi įkurti Amerikoje Kolegiją bernaičiams. Tam tikslui sudaromas fondas, Visi kurie įneša į Kolegijos Fondą, kad ir mažiausią auką, vadinasi Kolegijos Remėjais.

Kokių Remėjų Esama?

1. Kolegijos Remėjai gali būti vienkartiniai, nuolatiniai, amžinieji ir garbės.

2. *Vienkartiniai* rėmėjais skaitosi tie asmenys, kurie teikia vieną kartą kokią nedidelę auką Kolegijos naudai, *nuolatiniais* — kurie kasmet įneša auką \$3 į metus; *amžiniais* — kurie aukoja Kolegijai \$50.00 iš karto arba dalimis per trumpą laiką; *garbės rėmėjais* — kurie įneša iš karto \$100 arba daug pasidarbuoja Kolegijos naudai, tai yra, suranda arba 10 garbės rėmėjų, arba 20 amžinųjų rėmėjų, arba 50 nuolatinių rėmėjų.

Ką Remėjai Gauna?

1. Visi Kolegijos rėmėjai, kad ir mažiausią auką davusieji, gauna šitokią dovaną: už visus laikomos metuose dvejų šv. Mišios: Sekminių dienoje ir Šv. Panelės Nekalto Prasiždėjimo šventėje (gruodžio 8 d.).

2. Be to, rėmėjai nuolatinieji, amžinieji ir garbės — gauna *veltui savaitinį laikraštį* "Lai-va," o jiems mirus, už kiekvieno sielą laikomos dvejų šv. Mišios.

3. Pagaliaus garbės rėmėjai be minėtų privilegijų, skiriamų nuolatiniais ir amžiniems rėmėjams, gauna garbės pažymėjimą.

Kaip Prisidėti prie Remėjų?

1. Prie Kolegijos Remėjų galima prisidėti tveriant vietoje kokį remėjų burelį arba skyrių, ar tiesiog įsirašant į remėjų skaičių per Centrą.

2. Įsirašyti reikia šitaip: Išpirkti "money orderį," parašyti trumpą laiškėlį, pranešant, kad tie pinigai skiriami Kolegijos Fondan, kas juos suaukoko ir kur tie aukotojai gyvena, tai yra, reikia pridėti savo ir jų adresus.

Visa tai įdėti į voka, užlipinti ir pasiųsti šiuo adresu:

REV. V. KULIKAUSKAS, (Remėjų Centras),
2334 SO. OAKLEY AVENUE,
CHICAGO, ILLINOIS

L a i v a s

No. 35 Savaitinis Lietuvių Rymo Kat. Laikraštis 1925 m.

Vyskupas Matulevičius Apleido Vilnių.

Marijonų Kongregacijos Vyriausis Vadovas J. E. Jurgis Matulevičius 1918 m. tapo paskirtas Vilniaus vyskupu. Vilnių tuomet valdė vokiečiai. Sunkiose sąlygose J. E. apėmė valdyti vyskupiją. Bet sunkenybės ir vargai nuolatos didėjo.

Pralošę vokiečiai didįjį karą, traukėsi iš Lietuvos Vokietijon. Vilnius kelioms dienoms buvo palikęs įvairių komitetų valdžioje. Paskui apie 5-6 sausio 1919 m. atsibrovė Vilniun bolševikai Kapuko vedami.

Prie bolševikų J. E. vyskupui teko gyventi iki pat Velykų. Tame laike visai buvo pritrukę Vilniuje maisto ir Jo Eks. kartu su savo kapelionu maitinosi tik kruopomis. Iš nedaivalgymo pradėjo Jo Eks. visą gelti. Be tų sunkenybių daug teko J. E. pakelti iš bolševikų pusės persekiojimų. Tam jų darbui uoliai padėjo vietos lenkai, kurie norėjo kokiū nors būdu atsikratyti lietuvio vyskupo. Buvo bolševikai sumanę išvyti J. E. iš vyskupo namų, bet galutinai jiems tas nepavyko.

Velykų pirmą dieną lenkai jau mušėsi su bolševikais Vilniaus gatvėse. Ant rytojaus mieste užstojo nauja valdžia. Lenkai dar labiau ėmėsi persekioti lietuvių vyskupą. Ėmėsi kontroliuoti visus jo laiškus, padarė vidunaktyje jo gyvenamuose kambariuose kratą, išvežė Lietuvon palankesnius J. E. kunigus lietuvius ir net ištikimam vyskupo tarnui nebuvo ramybės, — suėmė išgabeno Lietuvon, o prie pat J. E. langų įsteigė slaptosios policijos stotį, kad žiurėtų dieną naktį, kas ateina ir kas išeina iš vyskupo rumų.

1920 metais lenkai Vilniaus neišlaidė. Atsigriebę bolševikai juos nubloškė toli į pietus ir vakarus ir išvarė iš Vilniaus. Kapsukas su bolševikų buriomis išnaujo apvaldė Vilnių. J. E. sunkenybės nei kiek nesumažėjo, deja, jo vargas padidėjo. Tik tai lietuviams 1920 m. atėmus Vilnių nuo bolševikų, Jo Eks. pasijuto laisvas nuo visų tų buvusių persekiojimų.

Bet rudenio pabaigoje Vilniaus padėtis pasikeitė, o kartu su juo ir Vilniaus vyskupo J. M. Jurgio Matulevičiaus padėtis pablogėjo.

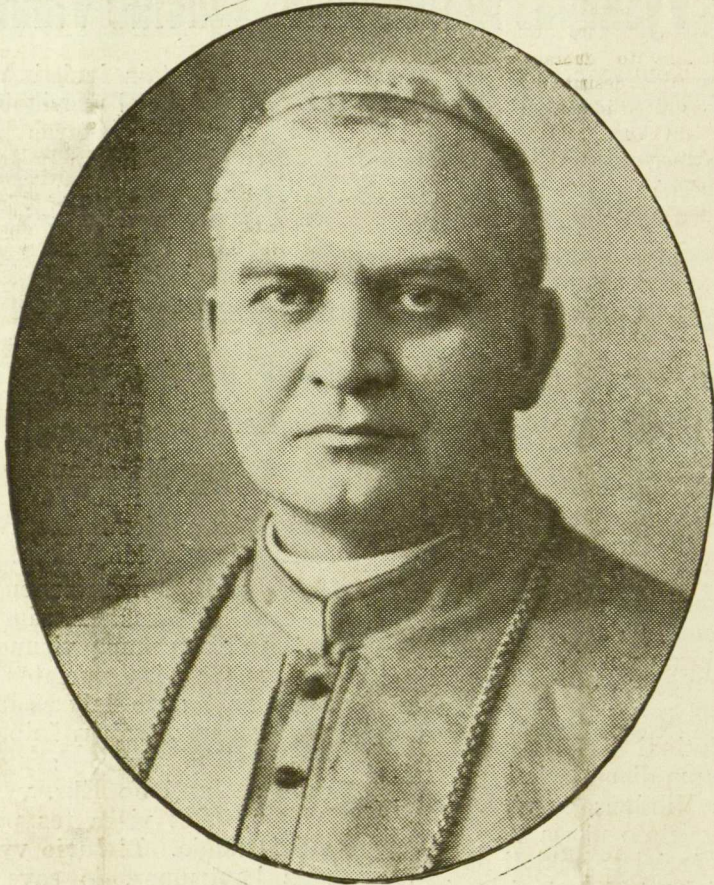
Želigowski sulaužė padarytą Suvalkuose sutartį, išnetyčių puolė su didelėmis lenkų gaujomis Lietuvos kariuomenės burius ir užvaldė Vilnių.

Nuo 1920 metų rudens J. E. prasidėjo erškėčių takas. Kokių tik galėjo išgalvoti prieš vyskupą vienuolį šmeižtų, niekinimų, tą visa nuolatos su pasityčiojimai rašė savo laikraščiuose. Siųsdavo pas vyskupą įvairių šnipų, provokatorių, apsimetėlių, visai stengdamiesi kame nors sučiupti Jo Eks. vyskupą J. Matulevičių. Bet visos tos pastangos priešų vėjais nuėjo. Lietuvio vyskupo nepaprastas kantrumas, jo savęs išsižadėjimas, rūpinimasis tikinčiųjų reikalais, neįveikė Jo Ekscelencijos.

Negalėdami persekiojimais, šmeižtais, sudarytomis sunkenybėmis lietuvių — vyskupą išgraužti iš Vilniaus, pradėjo tai daryti per aukščiausiąją šalies valdžią. Ir štai šiomet 1925 m. sudaryta tarp Lenkijos ir Vatikano konkordatas, Juo einant

Vilniuje įkuriamą arkivyskupiją. Bet arkivyskupiją skirti gali, sulyg tuo konkordatu šv. Tėvas tikrai sutinkant civiliai Lenkijos valdžiai. Lenkų valdžia nesutiko,

šymo išklaušė ir leido apsigyventi Romoj. Tokiu būdu Jo Eks. vargai baigėsi; bet lietuviai katalikai, kaip ir kitos tautinės Vilniuje mažumos neteko savo galin-

kad J. Eks. būtų paskirtas Vilniaus arkivyskupu. Taigi noroms nenoroms prisidėjo Jo Eksc. Vilniaus vyskupu Jurgiui Matulevičiui prašyti šv. Tėvo paliausuoti jį nuo užimamos vietos. Šv. Tėvas jo pra-

go patarėjo. Sunkus tai Vilniaus lietuviams katalikams smugis, bet neišvengtinas, nes galingesni lenkai pajėga išgraužė iš Vilniaus vyskupą lietuvi. K. M.

XIII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

L e k c i j a .

GAL. 3, 16-22.

BROLIAI, Pažadėjimai buvo padaryti Abraomui ir jo sėklai. Nesakoma: ir sėkloms, lyg kad jų būtų daug, bet apie vieną: Ir tavo sėklai, tai yra Kristui. Taigi, aš sakau taip: Dievo patvirtintojo testamento duotasis po keturių šimtų ir trijų dešimtų metų įstatymas nepanaikina, taip kaip pažadėjimas virstų nieku. Nes jei tėvainystė gaunama įstatymu, jau ne be pažadėjimas. Bet Abraomui Dievas ją davė pažadėjimu. Tai kam gi įstatymas? Jis pridėtas dėl pažengimų, iki ateis ainis, kuriam buvo duotas pažadėjimas. Įstatymas angelų įsakytas per tarpininką. Tarpininko nėra kame yra vienas. Dievas gi yra vienas. Taigi, ar įstatymas yra priešingas Dievo pažadėjimui? Anaipol. Nes jei būtų buvęs duotas įstatymas, kur galėtų padaryti gyvus, teismus būtų tikrai iš įstatymo. Bet Raštos užrašo visa po nuodėmę; pažadėjimas turėjo būti suteiktas tikintiesiems tikėjimu į Jėzų Kristų.

E v a n g e l i j a .

LUK. 17, 11-19.

ANUO metu Jėzus keliandamas į Jeruzalę ėjo tarp Samarijos ir Galilejos. Jam įeinant į vieną sodžių, jis sutiko dešimtis raupsuotų vyrų; jie sustojo atstu ir pakėlė balsą, sakė: Jėza, mokytojau, pasigailėk mūsų. Pamatęs juos, jis tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir atsitiko, kad beidami jie pasveiko. Vienas jų, pamatęs, kad jis sveikas, sugrįžo garbindamas dideliu balsu Dievą ir dėkodamas parpuolė ant veido prie jo kojų; tai buvo samaritanas. Atsiliepdamas Jėzus tarė: Argi ne dešimtis pagijo? kur ai devyni? Neatsirado, kas sugrįžęs duotą garbę Dieviui, kaip tik šitas svetimtautis. Taigi jis jam tarė: Kiekis, eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.

Kun. M. Cybelis.

Žodis Apie Evoliuciją.

Žodis **Evoliucija** lietavių kalboje reiškia **Išsiritimas**. Šis žodis labai tankiai esti vartojamas visai netinkamoje reikšmėje. Evoliucija paskutiniu laiku įsiskverbė net ketvirtos klasės vaikų tarpą, nekalbant ir ne minint lietuvių, ypač Amerikoje, visokio plauko cecilikučių bei laisvamaniukų, kurie vargiai gali paskaityti lietuvišką laikraštuką, o vartoja su pasididžiavimu žodžius, kurių prasmės visai nežino ir nesupranta, kaip tai evoliucija, revoliucija, reveliacija, exaltacija ir t. t., nors kiekvienas

šių žodžių turi visai skirtingą reikšmę.

Tame dar negalima kaltinti jų kad jie nežino reikšmės lotynų kalbos žodžių, bet tik kalti tame, kad žmoneliai nieko neišmanantieji graibštosi, lyginai, kaip vištukas ant ledo. Iki šiam laikui tai yra, iki šių dienų joks tikras mokslas netvirtina, kad, daleiskim, žmogus išsivystė iš beždžionės, o, beveik dauguma, mūsų visokio cecilikiško plauko nedakepti mokslavyriai tik ir kalba apie evoliucijas ir revoliucijas.

Kodel mokslavyriai netikrina vie-

naip ar kitaip? Delto, kad šios dienos mokslas toli gražu dar ligi galutinio išsitarimo ir ištyrimo. Mokslas, bent nekuriuose šakose, dar tik prasideda, ne baigiasi. Ir kiek dar yra tokių mokslo šakų, kurių šiandien dar mokslavysčiai nespėję ištyrėti? Lengvai galima sakyti, kad nei penktos dalies mokslas nepasiekė to, kas bus už šimto metų. Ir tas, kas šiandien skaitoma žinoma, užbaigta, už metų, kitų bus atmesta, kai po neteisinga ir klaidinga.

Tik keliolika metų atgal vienas gydytojas atvažiavo Amerikon iš Europos, pasiskelbė, kad džiovos ligą išgydo. Laikraščiai ir knygos skelbė ir kėlė vyrą į padanges ir mokslą garbino, kad jau dabar nebus vargo žmonėms. O šiandien niekas apie tai jau nenori ir prisiminti, nes buvo tik apgavystė.

Keli metai atgal paskelbta žinia, kad žmonės nepasens, reikia tik beždžionės kokias ten kuno dalis įskėpyti žmogui, o jis bus jaunas, kaip dvidešimts metų. Šiandien visi iš to juokiasi.

Man pačiam keli metai atgal taisė dantistas dantis ir numarindavo jo nervą; šiuosmet taisė ir nervo nemarino. Klausiu dantisto, kodėl nemarino nervo, paaiškino man jis, kad buvo didelė klaida marinti nervą, nes iš to kildavo tik kitos ligos, bet naudos jokios.

Jeigu tokiuose menkuose klausimuose nėra mokslinio pastovumo, aišku, kad negali būti daug svarbesniuose klausimuose.

Evoliucija, kaip mes šiandien galime suprasti, yra vartojama ne ta pras-

me, kaip reikėtų, nes **išsiritimas**, kaip lietuvių kalboje, **reikalauja, kad kas nors**, ir **ką nors padėtų ir lauktų**, kad **vėl kas nors**, ar **tas pats daiktas ar esybė išsiritų**. Kitais žodžiais tarus, išsiritimas reiškia kaip ir sutvėrimas, nes be nieko ir nėra nieko.

Taigi patysai žodis ir jo reikšmė mokina mus sutvėrimo, nors gal kam ir nepatiktų toks išvedžiojimas. Bet kitaip ir negalima suprasti, nes prisilaikant sveiko proto ir jau to mokslo, kurį mes šiandien turime, kaip pamatinę tiesą, kad be vištos nėra kiaušinio, ir be kiaušinio nėra vištos. Išsiritimas reikalauja, kad kas nors būtų jau padėtas, kad galėtų risti. Jeigu mes pavartosim **evoliuciją** kaip **išsivystymas**, tai ir neisime toliau, kaip su išsiritimu.

Vienok, mums žingeidu yra žinoti, ką mokslas sako apie evoliuciją. Trumpai pasakius, mokslas nieko tikro nepasako. Šiandien dar mes mažai žinome ne tik apie evoliuciją, bet ir apie patį žmogų. **Visas evoliucijos mokslas yra tik spėjimai.**

Vieni sako, kad mūsų žemė ant kurios mes gyvename, yra atsiskyrus nuo kitos kokios planetos ir tai dar degančios ir žemei atšalus, atsirado gyvybė, bet iš kur ir kaip, nei vienas nepasako. Kiti pradžios žemės visai neliečia, kalba tik apie gyvybę, kuri prasidėjo, kai buvo atsakantis laikas. Kaip toji gyvybė prasidėjo ir gi nieko tikro nepasakoma. Treti sako, kad iš pradžios buvo tik viena gyvybė ir iš tos prasiplatino kitos. Kiti kalba, kad šilima suteikė gyvybę. Kiti įsikasė žemėsna be-

ieškodami tos pačios gyvybės. Ir tokių prieštarauja, kad vieni kitiems esti prie- ir kitokių nuomonių yra, bet vieną da- šingi. Mums iš to yra išvada, kad lyką mes galime patėmyti pas pačius mokslas evoliucijos klausimo dar ne- mokslavyrius, tai, kad jie patys sau išrišo ir negreit išriš.

I Š G A N Y M A S .

(MINTYS MĄSTYMU).

1. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. — Išivaizduok girdįs Jėzaus žodžius: “Ka gi či žmogus duoti savo sielai atvaduoti?” (Mt. 16, 26).

2. IŽANGIAMASIS PUNKTAS. — Prašyk Viešpatį šviesos, kad pažintumei savo sielos išga- nymo svarbą, prašyk valios stiprybės, kad pradė- tum labiau išganymo reikalu rupintis.

I. PUNKTAS. — Kas tai reiškia — sielą išganyti?

1. Kai dar mažas buvau, kai dar ant savo motinėlės kelių sėdėjau — geroji motutė rody- dama į dangų, sakydavo man: “Vaikeli! Štai ten turi nueiti, pas Dievulį.”

Kuomet jau kiek paugėjau ir pradėjau mokintis, vėl pirmas dalykas, kurio mokė ma- ne katekizmas, buvo: “žmogus yra sutvertas, kad pažintų Dievą, Jį mylėtų, Jam ištikimai tarnautų ir tuo budu pasiektų amžinąją laimę.”

Štai kas yra — sielą išganyti! Yra tai ne kas kita, tik pasiekti amžinosios laimės dan- guje. Ten siela susivienijusi su Dievu, auk- ščiausiąja savo gerybe, Jį regėdama ir Jį mylė- dama, jausis begaliniai laiminga. Ten visi mano sielos troškimai bus pilnai patenkinti, nes susivienijimas su Dievu bus nesutraukiamas, amžinas...

2. Bet tai amžinajai laimei pasiekti reikia apsaugoti savo sielą nuo įvairių priešų, kurie tykoja mano sielai, norėdami pražudyti amžinai.

Štai pasaulis su savo blizgučiais vylioja mane... Štai turtai, garbė, kuno smagumai — lyg susitarę — veikia į mane, idant tik ati- trauktų mane nuo Dievo...

Delfo išganyti sielą reiškia atkaklią, nuola- tinę iki mirties kovą. Tik kovodami išganysime

savo sielą. “Dievo bijok ir laikyk Jo įsakymų, nes tai yra visas žmogus.” (Eccli. 12, 13).

3. Suprantu dabar, o Viešpatie, kas tai yra išganyti savo sielą! Žinau dabar, kad išganyti sielą yra rasti tave, o Dieve, ir amžinai nuo tavęs neatsiskirti.

Dėkui tau, o Viešpatie, už šviesą man su- teiktą... Gailiuosi, kad ligšiolei maža temin- tijau apie savo sielos išganymą... Bet nuo šiol pasirįžtu dažnai apie išganymo reikalą mąstyti, jo trokšti, jo siekti... Padėk man, geriausias Dieve, siam pasirįžimui ištesėti!

II. PUNKTAS. — Kaip svarbū yra savo sielą išganyti?

1. Pats Dievas mokina mane, kaip svarbus yra mano sielos išganymo reikalas. Jisai mo- kina mane ir savo *darbais* ir savo *žodžiais*.

a) DARBAIS. — Nuo amžių Dievas mąs- tē apie mano sielos išganymą. Jei Jisai tvėrė dangų ir žemę, tai darė del mano sielos išga- nymo... Jei Jisai ir po šiai dienai visą pa- saulį laiko, tai vėl laiko del mano sielos išga- nymo... Jei Dievas sutvėrė angelus, tai vis del mano sielos išganymo... Jei Jisai Senam- jame Įstatyme davė sandoros įstatymą, jei Ji- sai siuntė patriarkų ir pranašų eiles — tai vėl ne del ko kito, tik vis del mano sielos išgany- mo... Pagaliaus, jei Dievas siuntė savo vien- gimį Sunų, Jėzų Kristų į šią žemę, tai ir-gi siuntė del mano sielos išganymo... “Nuosavo Sunaus nepasigailėjo Dievas, bet už mus visus Jį išdavė.” (Rom. 8, 32).

Kaip gi tad svarbus yra reikalas išganyti savo sielą, jei Dievas tai visa yra padaręs ir

net savo Sunų leido nukryžiuoti, kad tik žmogus būtų išganytas!

“*Del mus žmonių ir del mūsų išganymo nužėngė iš dangaus ir įsikunijo.*”

b) ŽODŽIAIS. — Ir žodžiais Dievas mokina mane, kaip yra svarbus dalykas išganyti savo sielą.

Jėzus Kristus, įsikunijęs Dievas, ne kartą mokino žmones, kad svarbiausias mūsų gyvenimo reikalas yra išganyti sielą. “*Ką padės žmogui, jei jis ir visą pasaulį pelnytų, o padarytų pragaištį savo sielai.*” (Mt. 16,26). — Tai yra Dievo Sunaus žodžiai, įspėjantieji mus, kad už vis labiau rupintumėmės savo išganymo reikalu. — Panašiai išsireiškė Išganytojas Betanijoje, budamas svečias paš Mariją ir Mortą. Ten Jisai pasakė Mortai, kuri apie daugel dalykų rupinosi: “*Morta, Morta, rupiniesi ir esi nerami del daugelio dalykų. Reikia gi tik vieno.*” (Lk. 10, 41).

2. Pagaliaus ir mūsų protas tikėjimo apšviestas aiškiai mums rodo, kad nėra svarbesnio reikalo mūsų gyvenime, kaip kad yra savo sielą išganyti.

Sielą išganyti yra tai vienas iš tokių gyvenimo reikalų, kurio niekas kitas, *tik mes patys*, galime jį aprupinti, kurio atlikti nepasisekus, *niekas jau nebegalės*.

a) Žiūrėk, valdovas tvarko kraštą; jisai kartais sunkiai dirba, bet tai daro pirmoje eilėje ne sau, bet kad valdiniai būtų laimingi.

Darbininkas žmogus prakaitą lieja, sunkiai dirbdamas kur fabrike ar ukyje. Bet kam gi jisai dirba? Kad ne vien sau, bet ir savo šeimynai duonos užsidirbtų. Tėvai vargsta ir sielojasi ilgus metus, bet tam, kad savo vaikūčius gerai išauginus. Visi tie reikalai atliekami ne sau pirmiausiai, bet kitiems.

O savo sielą išganyti — tai reiškia dirbti vien tik sau, tik netiesioginiu būdu kitiems, duodant jiems gero pavyzdžio.

b) Žiūrėk toliau. Jei atliekant visus kitus gyvenimo reikalus, kas nepasiseka, galima rasti priemonių pataisyti. Jei kas suserga, galima išsigydyti. Jei kas prarado turto, gali vėl jo įsigyti. Jei kas neteko draugo, kitas atsiras... Galų gale nuo visų nepasisekimų paliausuoja mirtis.

Bet jei tau nepasiseks sielą išganyti, tai jau niekas negalės pagelbėti. Tuomet bus viskas jau žuvę. Tavo nelaimė bus nepataisoma, amžina...

3. O Viešpatie! Kaip svarbi yra tiesa, kurios pamokei mane šiame mąstyme! Jei prarasiu savo išganyimą, prarasiu drauge visa ir ant visados. Kaip gi tad privalau rupintis šiuo svarbiausiuoju mano gyvenimo reikalu! Šv. Pavilo žodžiais turiu save raginti: “*Su baimė tad ir drebidami dirbkime savo išganymui.*” (Philip. 2, 12), kol dar diena esti, nes ateis naktis, kuomet nebebus galima jau nieko veikti.

Marijonų Kolegijos Remėjai.

SAVAITĖS UŽDARBIS KOLEGIJOS FONDUI.

Iš Bayonne, N. Y., kur yra įsisteigęs Bernaičių Kolegijos remėjų skyrius, gavome šio tokio turinio laišką:

“Prisiunčiu Jums čekį \$26.75. Šitie pinigai yra tai pirmos darbo savaitės uždar-

bis. Mano sunus negalėjo niekur gauti darbo. Tad jis pasižadėjo pirmutinę pėdę (mokesnį) paaukoti geram tikslui. Šitoki prižadą padaręs tuojaus gavo darbą.

Ištikimas savo pažadėjimui štai dabar siunčia pirmutinę savaitės pėdę \$26.75 tikslui, butent Marijonų steigiamajai

Kolegijai. Mano sunus yra dabar 16 metų amžiaus."

Skaitant šitą laišką graudu pasidaro. Juk tai yra tiesiog karžygio darbas! Jaunas vaikas išsižada savo pirmutinio uždarbio, kad parėmus gražų Bernaičių Kolegijos darbą.

Garbė yra tėvams, kurie išaugino tckį sunų!

Garbė yra ir jam, jaunuoliui! Jo žygis liudija apie jo kilnią širdį.

Šitas atsitikimas parodo, kad mūsų jauni- mas nėra taip sumaterializėjęs, bet kad yra kupinas idealų.

NAUJAS AMŽINAS NARYS.

Iš Worcester, Mass. gavome kitą džiuginantį laišką, kurio negalime užtylėti nepaskelbus mūsų Kolegijos remėjams.

"Siunčiu Tamstoms Lietuvos Boną \$50 ir prašau įrašyti mane į remėjus.

Del "Laivo", kurį siunčiate veltui Kolegijos remėjams, tai turiu pranešti, kad esu

užsirašęs jį visiems metams. Bet ir toliau stengsiuos vis kasmet atsiųsti skyrium dar už "Laivą" \$2. Už tokį laikraštį, kaip "Laivas" negaila mokėti ir \$5. Reikia tik dėkoti "Laivo" leidėjams, kad taip pigiai leidžia tokį gražų ir naudingą laikraštį.

Linkiu Tamstoms Dievo malonių, kad išvertumėte dirbdami sunkų darbą".

ANTANAS SCENSNAS.

7 Plane Str.

Worcester, Mass.

Nuoširdžiai dėkojame gerb. p. Seensnui už didelį palankumą ir auką mūsų užmanytam Kolegijos steigimo darbui ir už tokius gražius pagyrimo žodžius "Laivui."

NAUJI REMĖJAI.

Per šį trumpą laiką dar įsirašė du nauju remėju: *Jonas Jankauskas* (Chicago, Ill.) — \$3 ir *Magdalena Ausinkaitė* (Boston, Mass.) — \$3.

MUSŲ DARBAI

A. L. R. K. FEDERACIJOS XV KONGRESAS.

Federacijos XV Kongresas įvyko šiemet Philadelphijoje, Pa., rugpiučio 11, 12 ir 13 dienomis. Suvažiavo iš įvairių kolonijų atstovų 60 ir daug svečių. Tarp svečių pažymėtina kun. Antanas Šmulškštys, Lietuvos Seimo atstovas, tik ką atvykęs į Ameriką, ir J. E. Kaz. Bizauskas, Lietuvos pasiuntinys Amerikai. Abu svečių sukėlė daug džiaugsmo Kongreso dalyvių tarpe. Įspudinga buvo ypač ilga kun. A. Šmulškščio kalba, kurioje jisai nušvietė dabartinę Lietuvos padėtį.

Kongresas posėdžiaudamas prieš piet ir po pietų atliko didelius darbus. Buvo skaityta 4 referatai. Priimta 21 rezoliucija. Kongreso rezoliucijas patalpinsime vėliau.

Kitiems metams išrinkta valdyba iš šių

asmenų: pirm. — *Kun. I. Albavičius*; vice-pirminkai — *L. Šimutis* ir *J. Leonaitė*; sekr. — *K. Krušinskas*; išd. — *Kun. Pakalnė*; išdo globėjai — *Kun. Vaičiūnas* ir *Kun. Karalius*; jurid. patarėjas — *Adv. B. Mastauskas*; valdybos narys — *P. Gudas*. Ir dvasios vadu kooptuotas — *Kun. Ambotas*.

Centro valdybos vieta — Brooklyn, N. Y. Kitais metais Kongresas bus Waterbury, Conn.

A. L. R. K. MOTERŲ SAJUNGOS XI SEIMAS.

Rugpiučio 17, 18 ir 19 dienomis š. m. Hartforde, Conn. įvyko XI iš eilės A. L. R. K. Moterų Sąjungos Seimas. Delegacijų atvyko 50, dalyvavo ir svečių. Seimas buvo gyvai vedamas. Padaryta daug naudingų nutarimų. Platesnių žinių pateksime vėliau.

Katalikų Pasaulys

LIETUVA. *Mariampolės Kunigų Marijonų gimnazija.* Mariampolės Marijonų Vienuolija turi įsteigusi gimnaziją ir pasistačiusi puikiausį Mariampolėj rūmą. Rumą baigė statyti 1924 metų pabaigoje, galutinis įtaisyimas dar eina ir šiandien. Šis rūmas yra trijų aukštų, neskaitant žemėje ketvirto, kur tilpo virtuvė, valgykla ir kt. Dar 1924 m. pabaigoje jau randame šiuose rumuose ir 4 klases, kuriose mokėsi apie 110 mokinių. Iki to laiko jie mokėsi vargonininko bute ir kitur.

Iš lauko pažiūrėjus, atrodo, anot žmonių „kareivinės,” bet viduje randi ką kita. Klases aukštos ir erdvos. Sienos išpuoštos istorijos, geografijos, gamtos, zoologijos ir kitokiais paveikslais. Nėra gramozdų krosnių, o tik centralinis apšildymas; kanalizacija, vandens nešioti nereikia, nes veikia hidraulinis videris, tam tikras įtaisyimas, kuris net trečiam aukšte vandenį užvaro: veikia du arteziniai šuliniai. Be to, turi savo dinamą mašiną, kuri elektros šviesos teikia juventui, bažnyčiai ir visam vienuolynui.

Be šių įtaisymų, dabar ruošiamas moderniškas mašinomis skalbimas. Remigiamas su įvairiais patogumais ir prietaisais pirtis.

Lietuvoje menai ir kitoms specialinėms sritims pakelti ateinančiais metais bus įvesta dudų ir stygų orkestrų mokymas; yra norinčių groti smuiku, todėl iš Kauno muzikos mokyklos bus pakviestas profesorius smuikininkas, o fortepijonu

mokys iš Londono atvykęs brolis Urbanas, kuris yra baigęs aukštąją Londono muzikos mokyklą. Iš amatų bus mokoma: knygrišystės, batsiuvystės, siut, sodininkystės, bitininkystės, šaltkalvystės, stoliorystės, kalvystės ir kitų. Kai kurių amatų jau praeitais metais mokė.

Lotynų kalbą mokoma nuo pirmos klasės, graikų nuo trečios, o anglų ar prancūzų, laisvai pasirenkant, nuo penktos. Mokoma, žinoma, ir vokiečių kalba.

Visi mokiniai gyvena bendrabučiuose, gerai prižiurimi ir maitinami. Kai kas sako, buk čia esą pigiau, kaip gimnazijoje. Iš šios juventato gimnazijos Lietuva sulauks amatininkų, filosofų, istorininkų, muzikų ir k. reikalingų vyrų.

ITALIJA. — Šių metų 8 dieną rugsėjo mėnesio Milano Saldž. Jėzaus Širdies universitete įvyks iškilmingas katalikų žurnalistų kurso atidarymas, dalyvaujant vietos kardinolui J. E. Tosi. Įžanginę prakalbą pasakys universiteto rektorius Gemelli. Kalbėtojų tarpe bus kunigaikštis Della Torre, laikraščio „l'Observatore Romano” direktorius ir įžymus prof. kun. Bevilacqua. Šiemdviem asmenim ir yra pavestas visas naujojo kurso tvarkymas.

Šiems metams yra sudarytas šitoks programos: —

Žurnalizmo pradžia ir plėtotė, visuomeninė žurnalizmo veikmė, katalikų žurnalizmo istorija Italijoje, užsienio spauda, koku turi būti katalikiškas žurnalas, stilius ir polemika, valstybės esmė ir tik-

slas, Bažnyčia ir politika ir pagaliau katalikai ir politika.

MILANO (Katalikų universitetas igijo didelę dovaną. Kunigaikštienė Sforza Fogliani Pallavicini padovanojo universitetui puikius rumus su ta sąlyga, kad tenai būtų įsteigtas moterims institutas.

BELGIJA. — Brabanto kunigaikštis, belgų sosto įpėdinis, savo mokytojais turi sekančius įžymius tautos vyrus: p. Theunis, buvęs Belgijos ministrų pirmininką, kuris moko jaunąjį kunigaikštį politinės ekonomijos ir J. E. Kardinolą Mercier, Belgijos primatą, buvusį Liuveno universiteto profesorių, kuris moko jaunąjį filosofijos.

VOKIETIJA. — Saaro apskričių valdžia išleido naujus pašto ženklus su Švenčiausios Marijos atvaizdu, atmuštu sulig garsiu Švenč. Dievo Motinos paveikslu, esamu Bliescastel koplyčioje. Panašus ženklai buvo jau atmušti keletą kartų įvairiems įvykiams minėti Bavarijoje, Vengrijoje ir Lichtenšteine.

ITALIJA. — Daugelis italų laikraščių darė žingsnių sukurti politinę sąjungą tarp katalikų ir socialistų. Laikraščio "l'Osservatore Romano" direktorius pareiškė, kad tai negalimas daktas, kadangi socialistų pagrindas, mokslas ir gyvenimas visumet buvo katalikybei priešingi.

"Socializmo tikslas, jįsai priduria, yra pragaištingai prieškatalikiškas, be jokios jo pasikeitimo galimybės: katalikų ti-

kslai vėl yra griežtai priešsocialistiški, kadangi jie siekia tikiybės bei visuomeninės pergalės Krikščionybės naudai. Todėl aišku, kad tokiose aplinkybėse apie pa našią sąjungą negali būti nė jokių svajonių.

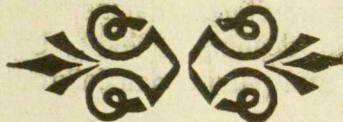
PRANCUZIJA. — Brolis Cassien, iš Nantes, šv. Liudo mokyklos direktorius Beirute, tapo pakeltas Akademijos valdytoju.

PRANCUZIJA. — Eucharistinė maldininkų išvyka Lille miesto ir jo apielinkų šįmet įvyko Haubourdiene. Pirmininkavo arkivyskupas Quilliet. Procesijoje dalyvavo suvirš 30,000 žmonių.

ITALIJA. — Italų katalikų Veikimo centralinis komitetas neseniai Romoje laikė savo nepaprastą sesiją pasitarimui paruošti ypatingas iškilmes Nicejos Santarybos jubiliejui minėti. Sesijoje pirmininkavo kardinolas Tacci, "Rytinių Apeigų" (Kongregacijos pirmininkas. Paskaitą apie Nicejos Santarybos svarbą Krikščionybei skaitė prel. Bianchi Cagliosi. Tas iškilmes nutarta suruošti šv. Petro bazilikoje lapkričio mėnesyje.

PRANCUZIJA. — Šv. Juozapo Apreiškimo vienuolijos sesuo viršininkė gavo iš Romos leidimą, siųstą Apeigų Kongregacijos, kuris leidžia rūpintis beatifikavimo bei kanonizavimo galimybėmis minėtos vienuolijos įsteigėjos, Dievo tarnaitės Emilijos de Vialar.

*

Ž I E D E L I A I

Gailestingoji Ranka.

Pereitą vasarą man teko sutikti pažįstamą kunigą, kurio linksmas budas ir aukštas išsilavinimas, taip jau jo nuolankus gerumas padarė man didelį įspūdį. Jo žodžiai buvo įtikinantį, kad ir paprasčiausiame pasikalbėjime. Bedraugaudamu tą visą savaitę mudu turėjova nemaža linksmų pasikalbėjimų. Vieną vakarą mudviejų kalba nukrypo į Dievo gailestingumą nusidėjėliams ir užtariamoms maldos vertę.

Čia jisai šypsodamasis tarė: „Aš norėčiau tau papasakoti vieną atsitikimą. Tai nepaprastas ir stačiai netikėtinas apsiraiškimas, koks retai gyvenime teįvyksta. Apie jo tikrumą aš esu taip įsitikinęs, kaip kad mudu čia kartu sėdima. Aš žinau, kad tu rasi jį labai nepaprastu, vienok aš noriu tvirtai pasakyti, kad tasai atsitikimas yra visiškai tikras. Dar yra mažiausia trys asmenys, kurie gali tai paliudyti“

— Viskas galima, kur veikia Dievo gailestingumas nusidėjėliams, aš atsakiau. Tu sukėlei manyje žingeidumo tąjį atsitikimą sužinoti.

— Na, tai aš tau jį papasakosiu be jokių pagražinimų — taip kaip visa įvyko.

Bus jau du mėtai. Vieną vakarą nepaprastai pavargęs po sunkaus dienos darbo, eidamas savo parapijinės pareigas, aš atsiguliau apie dešimtą valandą. Greitai užmigau. Štai pabu-

dina mane beldimas į mano duris. Praplėšiau akis, pilnai atbudęs. Beldimas atsikartojo ir aš atsiliepiu: „prašau!“ Kambaryje šviesa buvo kiek pritemdinta, bet gana aiški, kad būtų galima pažinti jauną vyrą, kuris įėjęs uždarė duris ir atsisuko į mane. Aš pažinau savo jauną draugą, lankantį dvasinę seminariją. Jau buvo šeši mėnesiai nuo mudviejų paskutinio pasimatymo, nors žinojau, kad šiuomi laiku jisai buvo seminarijoje. Aš pamaniau, kad jisai vėlai atvažiavęs miestan, atėjo tiesiog pas mane. Mano spėliojimas dalinai manęs neužvylė.

— Tėveli, aš noriu eiti išpažinties!

— Gerai! atsakiau. Atsikėlęs užsi-vilkau savo sutaną ir pasiėmiau stulą.

Netoliese buvo mažas klauptukas ir kedė. Aš pavadinau jį priklaupiti. Besėsdamas aš pažvelgiau jam stačiai į veidą. Jisai buvo labai išblyškęs ir suvargęs. Man pasirodė, kad tasai draugo taip pažįstamas ir artimas veidas žymiai atsimainė. Tai sukėlė mano galvoje daug minčių.

Aš išklausiau jo išpažinties, daviau išrišimą ir, kadangi visa buvo taip nepaprasta — atėjimas nakties metu į mano kambarį ir tokioje vėloje valandoje — aš daugiau nieka jam nesakydamas, išleidau jį su paprastu „Su Diev!“ Uždarydamas duris, aš išgirdau laikrodį mušant antrą valandą. Aš

pažvelgiau į savo laikrodėlį; jis taip pat rodė antrą valandą. Aš vėl atsiguliuoju ir užmigau.

Paprasta valanda atsikėliau ir atlaikiau šv. Mišias ir nė nemintydamas apie tą atsitikimą. Po pusryčių aš sutikau kunigą kleboną.

— Šiąnakt turėjau nelaimingą prietikį, tarė klebonas.

— Kas atsitiko? paklausiau.

— Pašaukė mane pas ligonį, bet nelaimingas jaunikaitis jau buvo negyvas.

— Kas toks mirė? paklausiau.

— P. X. — ; jisai mirė staiga. Gydytojai sako, kad tai buvęs skilvio uždegimas. Tai brolis to jauno kleriko, kuris mokosi mūsų seminarijoje. Aš bijau tiktai nelemtų sekmių nelaimingam jaunikaičiui.

— Koku laiku pašauktas kunigas?

— Tarpu pirmos ir antros valandos šį rytą.

Bematant tas pereitos nakties atsitikimas atėjo man į mintį. Aš pasakojau klebonui visą nakties atsitikimą, pažymėdamas, kad aš maniau, jog patsai klerikas buvo apsilankęs mano kambaryje. Jisai didžiai nustebo.

— Jisai niekuomet nenustojo meldęsis už savo brolių, kuris yra gana didelis vėjavaikis. Bet, tėveli, pertarė klebonas, tu verčiau nueik į namus ir patikrink visą atsitikimą.

Aš aplankiau tuos namus ir paguodžiau visą šeimyną. Jie nuvedė mane pas negyvojo karstą. Pažvelgęs į lavono veidą, tuojuo pažinau jame savo pereitos nakties svetį. Keistas pana-

šumas į jauną kleriką išsirišo.

— O, tėveli! kad tik jisai būtų turėjęs kunigą, prabilo jo verkiančioji motina. Jo brolis meldėsi už jį dieną ir naktį. Jisai žinojo, kad brolis yra ne visiškai tvarkus.

Tuomet tai malonus Dievo gailestingumo pilnumas apšvietė mane. Aš supratau, kad maldos jauno Levito, kuris pasiaukojo Aukuro tarnybai išprašė mirusiam broliui atsivertimo malonę ir sutaikino jį su Dievu.

— Neverk, matušė, tariau verkiančiai motinai. Dievas pasigailėjo tavo sunaus sielos. Aš esu tikras, kad jo brolio maldos išprašė jam amžiną gyvenimą.

— O, tėveli! Ar tu tikrai taip manai? pradžiugusi per ašaras užklausė motina.

— Taip. Be abejo! tvirtai atsakiau.

Išvaizda to išblyškusio veido tą naktį ir prisiminimas išrišimo, kurį jam daviau atsimušė mano vaizduotėje. Mano širdis prisipildė meilės ir padėkos jausmais, kuriems neįstengiau surasti žodžių. Aš palikau motiną pilnai suramintą.

Valandėlę viešpatavo tylą, kuomet kunigas užbaigė savo pasakojimą. Didelė pagarba ir pasitikėjimas Dievo gailestingumu pripildė mano sielą. Mano sieloje atsimušė tosios nepaprastos tikrenybės atbalsys.

K. T. V.

Klausimai ir Atsakymai

Nusižudusio kataliko palaidojimas.

KLAUSIMAS. Ar galima laidoti su bažnytinėmis apeigomis ir šventintose kapinėse žmogų, kurs priklausė prie parapijos, bet pats sau pasidarė galą?

“*Laivo*” skaitytojas.

ATSAKYMAS. Bažnyčios įstatymas (Kan. 1240 1, ir 3) draudžia suteikti katalikiškąjį laidojimą tai yra su šventomis apeigomis ir šventose kapinėse tiems, kurie yra papildę savižudystę sąmoningai, reiškia iš liuosos valios.

Jeigu gi žmogus nusižudo ne iš liuosos valios, tuomet galima laidoti su visomis iškilėmis, jeigu nėra kitokių kliūčių.

Ne iš liuosos valios nusižudymas skaitomas yra kuomet žmogus nusižudo arba netyčia, pav. vartodamas neatsargiai ginklą, vietoje vaistų, degtinės, išgerdamas nuodų, arba nesąmoningai, pav. pamišęs, išėjęs iš proto.

Jeigu velionies giminės pristatys gydytojo liudijimą, jogei jisai buvo išėjęs iš proto, arba ir šiaip sąžiningi žmonės pripažins, jog nusižudęs reiškė prieš mirtį nesveiką, ligotą protą, tai klebonas gali palaidoti katalikiškai.

Generalė išpažintis ir pamelavimas.

KLAUSIMAS. Buvau išpažinties iš viso gyvenimo. Kunigas paklausė mane, ar esu atlikęs kada nors generalę išpažintį. Aš gi bijodamas kad kunigas manęs neatstatytų, pasakiau, einas išpažin-

ties pirmą sykį iš viso gyvenimo; o iš tikrųjų tai buvo jau antras sykis.

Ar gera mano išpažintis?

“*Laivo*” skaitytojas.

ATSAKYMAS. Tamista esi papildęs per išpažintį naują, butent melo nuodėmę, nes žinodamas pasakei kitaip, negu ištiesų buvo.

Jeigu Tamista maniai, kad meluodamas papildai sunkią nuodėmę, tuomet žinoma, atlikai šventvagišką išpažintį.

Jeigu gi Tamistai nebuvo nė į mintį atėję, jogei blogai darai, užsigindamas savo vienos generalės išpažinties, tuomet nepapildei sunkios nuodėmės, o per tai ir Tamistos išpažintis nebuvo šventvagiška.

Niekados nereikia meluoti net mažiau siame daikte per išpažintį, nes tokia išpažintis nesuteikia žmogui ramybės, nors ir nebutų šventvagiška.

Užtylėjimas išpažintyje.

KLAUSIMAS. Vieną kartą per išpažintį aš paslėpiau mirštamą nuodėmę, bet per kitą išpažintį ją pasisakiau. Tik aš neatsimenu, ar aš pasakiau, kad buvau paslėpęs nuodėmę.

Ar gera yra mano kita išpažintis? Ar reikia jį pataisyti?

“*Laivo*” skaitytojas.

ATSAKYMAS. Mirštamios nuodėmės užslėpimas per išpažintį yra nauja sunki nuodėmė, yra tai šventvagystė. Todėl žmogus, norėdamas su Dievu susitarkinti ir Jo šventą malonę atgauti, priva-

lo išpažinti netik užslėptąją nuodėmę, bet ir tai, kad ji buvo slėpta ir pakartoti visą išpažintį, kurioje toji nuodėmė buvo užslėpta. Jeigu dabar, Tamista, "Laivo" Skaitytojau, neatsimeni ar tai esi pada-

res, tai turi padaryti, nes visuomet, kuomet pareiga yra svarbi ir aiški, o jos išpildymas yra abejojinas, tuomet reikia tą pareigą aiškiai išpildyti.

Lietuvos Žinios

Pasiryžimas Vilnių vaduoti. Lietuvos Šaulių Sąjunga iš vairių Lietuvos vietų gauna drūgelio asmenų pasiūlymą įtraukti juos į Vilniaus vaduotojų sąrašus, nes jie pasižada šitam reikalui kas mėnuo skirti vienos dienos uždarbį, iki Vilnius bus atvaduotas. Liet. Šaulių Sąjungos Centro Valdybos prezidiumas ryšy su tuo nutarė, netrukus suruošti Vilniaus vadavimo reikalams rinkliavą, kurios metu priiminti pasižadėjimus iš norinčiųjų mokėt tam tikslui nuolatinį mokestį.

Susitarta del Klaipėdos krašto bažnyčių. Musų delegacija, vedusi derybas su vokiečių vyriausia valdyba — oberkirchen susitarė. Sutartis jau pasirašyta.

Išimami iš apyvartos perspausdinti pašto ženklai. Nuo spalio 1 d. išimami iš apyvartos visi tie pašto ženklai, kurie turi užspausdintus ženklus, pav. buvusių Lietuvoje skatikų ir auksinų, o Klaipėdos krašte markių ir pfeniginių. Vėliau paminėtos dienos visa korespondencija su šitais ženklais bus gražinta adresatams.

Dažų fabrikos. Dabar veikia 4 dažų fabrikos, kurios išdirba aliejinius ir kitokius dažus, pilnai aprupindamos musų krašto reikalus. Vietoje gaminti dažai neseniai pradėta. Taip 1923 m. iš užsienio įvežta dažų 462.000 kilogramų; 1924 m. tik 292.600 kilogr.

Amerikos abstinencijos veikėjas Kaune. Liepos 26 d. Kaune, Karo muziejų laikė pralabą garsus Amerikos abstinencijos veikėjas Viljam Džonson. Jis padėjo įvesti Amerikoj

prohibiciją (visišką alkoholio uždraudimą) P. Džonson apvažiavo daug valstybių, laikydamas paskaitas apie alkoholį.

Geologijos tyrinėjimai. Šiemet buvo spaudon patekę žinių, kad Palangos apylinkių gyventojai randa kaž kokių naudingų kasinių. Universiteto ekspedicija su p. Tamošausku buvo nuvykusi vietoje pasitikrinti. Buvo bandoma pakasinėti durpes toje vietoje, kur sulig gyventojų nupasakojimo 1900 metais rasta labai daug gintaro, bet vanduo kliudė šiam darbui ir del tos priežasties jokių rezultatų nepasiekta.

Liepos 20 d. išvyko didesnė ekspedicija, kuri tyrinės akmeninio anglies esimą Klaipėdos krašte ir padarys visą eilę tyrinėjimų kitose vietose.

Steigiama privatinė observatorija. Amerikietis astronomas kun. A. Petraitis pirko pilies griuvėsius ir žemės sklypą Nemuno krantė Raseinių apskr. Pilį žada atremontuoti ir restauruoti pagal jos pirmykštį stilių ir joje įrengti observatoriją. Į čia jis pergabens astronomiškų įrankius ir knygyną, to viso turto kaina praneša 300.000 litų. Observatorija tarnaus Lietuvos švietimo reikalams. Visuomenė bus atdara vieną dieną savaitėje.

Daugai degė. Liepos 26 d. Daugų miestely, Alytaus apskr. diena iš nežinomos priežasties kilo didelis gaisras. Užsidegė 200 namų, iš kurių vietos ugniagesių, padedant gretimųjų miestelių ugnegiams užgesinta apie 160 namų.

HP 2272

Sudegė pašto įstaiga, policijos nuovada. Nuostoliai labai dideli. Labai maža dalis sudegusių trobų buvo apdrausta.

Karmelavos gaisras. Liepos 27 d. Karmelavoj, Kauno apskr. kilo gaisras. Sudegė 12 m. mergaitė, 5 gyvenami namai, apie 10 kluonų ir tvartų ir arklys. Gaisras kilo iš krautuvinėko Karnausko daržinės, kurioje sudegė ir kalbamoji mergaitė. Spėjama, kad krautuvinėkas papirosu per neatsargumą daržinę padegęs.

AUKOS
Vargdienių Seselėms Mariampolėje. — IV.
Butkienė \$1.50

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

J. M. kun. M. Cybeliui. — Tamstos vertimų gavome. Peržiūrėję duosime atsakymą.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jie jie turėdami po septynias dešimts ir aštuoniasdešimts metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai diena. tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUL. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą pa'iks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo: "Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė." Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariškumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ugių.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2338 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

800 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.
Paslauningai siunčiam pinigų ir
Parduodam Laivakortes.